

Nebunie

Gabriela Mimi Boroianu

Nebunie

Îmi arde inima în piept
Precum un soare-n primăvară
Și-aș vrea să fug și să m-ascund
În ochii tăi de tămâioară!
Și plâng și râd ca un nebun
Și cai în sânge-mi tropotesc
Din aer cu miros de tine
Am ajuns azi să mă hrănesc!
Și te respir cu-ntreaga ființă
Și te gândesc cu orice vis
În vorbă port culori din tine
Să scriu pe cerul interzis.
Și te pictez pe orice toamnă
Pe frunze risipite-n vânt
Și te adun în stropi de vară
Ce plâng din cer peste cuvânt.
Și chiar de nu te-ai fi născut
Trăiai deja la mine-n gând
Și te-aș fi plămădit din stele
Să-mi fii silaba care-o plâng.
Să-mi fii surâsul dimineții
Lumina frântă în amurg
Ambrozia ce-o beau poeții
Când Lunii raze-n ape-i curg...

de Gabriela Mimi Boroianu
17.10.2015